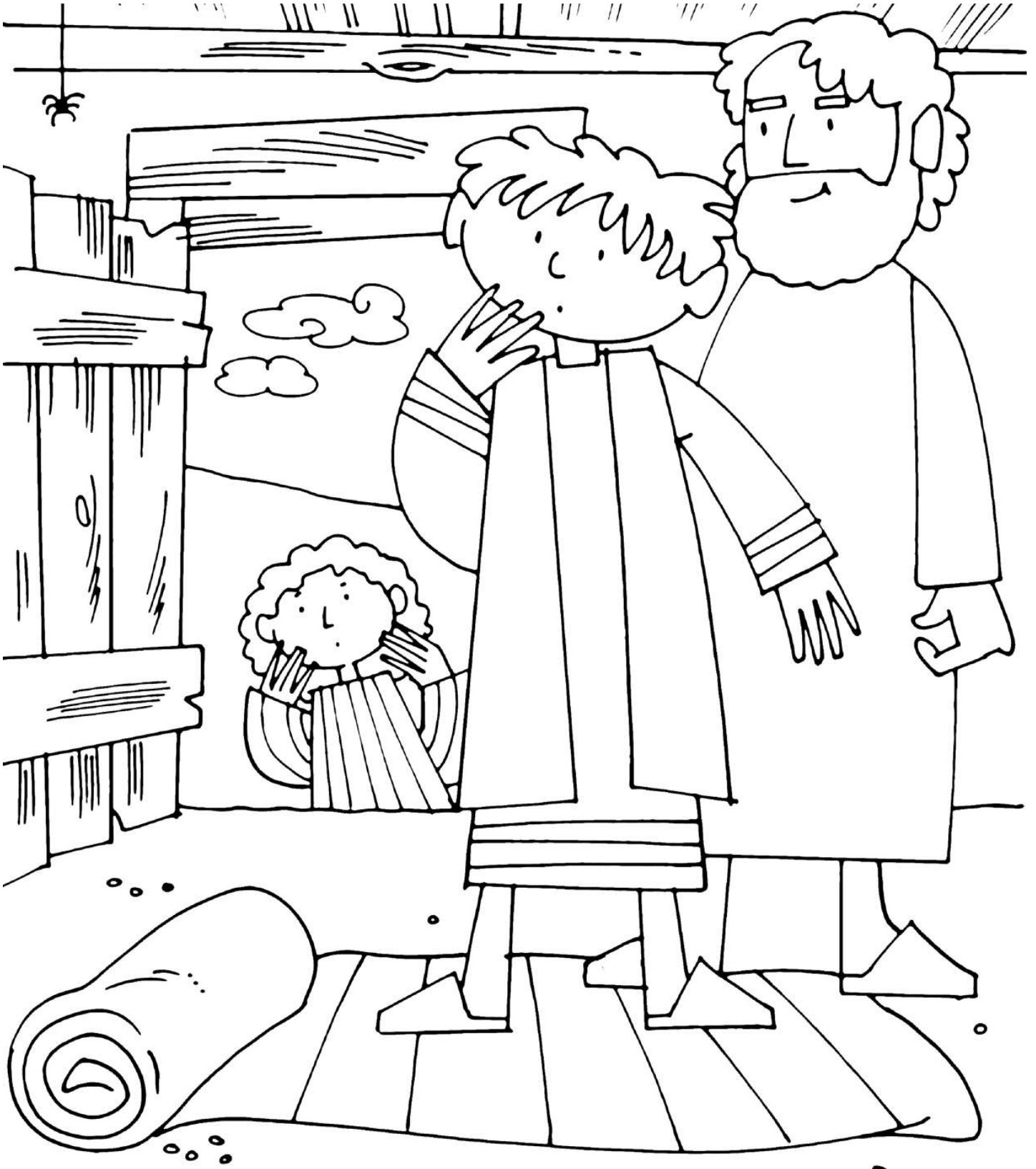

11 augustus 2024

De Sunamitische vrouw

2 Koningen 4: 8-37

Thema: Geloven in leven uit de dood

Doel

De kinderen ontdekken dat je mag geloven dat God in het geloof je alles kan geven. Zelfs leven uit de dood.

Toelichting

Dit bijbelgedeelte is een opstandingverhaal uit het Oude Testament. Het lijkt of de HEER in deze verhalen al vooruitgrijpt op wat Hij later in Jezus Christus zal gaan doen: eeuwig leven voor wie in Hem gelooft. Dat wil niet zeggen dat wij net als die jongen nu al zullen opstaan als we sterven. Wel nodigt deze geschiedenis ons uit om zoals die moeder te geloven dat God alle macht heeft, zelfs over leven en dood. In ieder geval verwachten wij de grote opstanding op de dag waarop Jezus terugkomt. Dit gedeelte nodigt ons uit om bij tegenslagen vol te houden, zoals deze vrouw geloofde. Dat geeft levenskracht.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een jongen staat op

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen eenvoudig dit verhaal. De vrouw geeft Elisa geholpen met eten en zelfs een logeerkamer, omdat ze erop vertrouwde dat Hij de God van Israël diende. Ze krijgt, terwijl ze al oud is, een zoon. Ze voelt zich teleurgesteld, als hij sterft. Teleurgesteld in Elisa en in God. Elisa mag de jongen tot leven wekken en haar zo een prachtig bewijs geven dat God haar liefheeft.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Niet opgeven

Richtlijnen: Vertel aan de kinderen dit bijbelverhaal vanuit de moeder. Zij leert Elisa kennen en ondersteunt hem, omdat hij een profeet van Israëls God is. Uit dankbaarheid mag Elisa haar na jaren van kinderloosheid een zoon beloven. En juist hij sterft door een zonnesteek. Ze reageert gelovig op dit verdriet. Ze reist zelfs 25 kilometer op een ezel om Elisa te vinden. Hij is de enige die haar nu kan helpen. Zij blijft vertrouwen, hoewel ze er niets van begrijpt. Elisa bidt en ontfermt zich over de jongen. Hij komt weer tot leven.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Volhouden ondanks alles

Richtlijnen: Na lang wachten heeft de vrouw in dit bijbelgedeelte van God een zoon gekregen. Als dankbaar geschenk voor het bieden van eten en onderdak aan zijn profeet. Het lijkt net of God zijn geschenk weer terugneemt als de jongen sterft. Toch blijft de vrouw rustig en gaat naar Gods profeet. Bij hem moet ze ook nu zijn om hulp. Ze houdt vol en wordt beloond. Elisa gaat mee en wekt haar zoon in de naam van de God van leven op uit de dood.

Dit bijbelgedeelte komt uit het Oude Testament. Het lijkt of de HEER in deze verhalen al vooruitgrijpt op het Nieuwe Testament, in wat Hij in Jezus Christus geeft: eeuwig leven voor wie in Hem gelooft. Net als deze moeder mogen we geloven dat God alle macht heeft, zelfs over leven en dood. Vandaag sterven er nog mensen; we raken geliefden kwijt. Maar we verwachten vasthoudend de grote opstanding op de dag waarop Jezus als Koning terugkomt. Dat geeft kracht om bij tegenslagen vol te houden.

Geloven de jongeren in de opstanding van de doden? Wat stellen ze zich daarbij voor?

Extra Bijbelgedeelte: Johannes 11: 17-27 en 42

(Ook Marta en Maria krijgen een voorproefje van het eeuwige leven, als Jezus hun broer Lazarus uit het graf roept. Hij vraagt Marta of ze dat gelooft. Een teken dat vooruitwijst naar Jezus' opstanding en de Wederkomst)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Ook vandaag lezen we over de profeet Elisa, de opvolger van Elia. Net zoals de geschiedenis van vorige week, laat ook deze geschiedenis Gods goedheid zien. Het gaat hier om een van de grootste wonderen die Elisa heeft gedaan. (In 2 Koningen 8 wordt overigens over deze geschiedenis aan de koning verteld door Gechazi). We lezen hier over het gastadres van Elisa waar hij tijdens zijn reizen onderdak geniet. Onder de kleine groep van trouwe Israëlieten waren dus ook mensen van aanzien. De vrouw van het echtpaar stelt voor om voor de profeet een eigen kamer te maken waar hij zich kan terugtrekken. Over gastvrijheid gesproken! De vrouw heeft namelijk gemerkt dat Elisa heilig is. Hij staat in een bijzondere dienst aan de HEER. Hiermee heeft de bouw van deze kamer ook iets van een getuigenis van dit echtpaar naar de buitenwereld toe: deze Elisa is werkelijk een man Gods! Elisa wil als profeet graag iets voor de goede zorg terug doen. Het lijkt voor de hand liggend dat hij goede relaties had aan het hof, vandaar ook zijn aanbod in vers 13. De vrouw geeft aan dat het niet nodig is. Ze leeft te midden van haar eigen volk, waarmee ze zegt dat ze haar eigen relaties wel heeft. Opvallend is dat de gesprekken via de knecht Gechazi gaan. Je proeft een eerbiedige afstand. Pas als de geboorte van een toekomstige zoon ter sprake komt, gaat ze in de deuropening staan. Ook dan gaat ze niet naar binnen! Het is aannemelijk dat ze wel dochters had, anders zou wel gezegd zijn dat ze onvruchtbaar was. In eerste instantie kan ze het niet geloven, of is het een bescherming tegen een nieuwe teleurstelling? Je leest niet over een reactie daarop van Elisa. Een zoon wordt geboren en het lijkt eind goed al goed. Maar de jongen wordt ziek, mogelijk een zonnesteek? Hij sterft. De moeder legt de jongen op het bed van de profeet en gaat zo snel mogelijk naar Elisa. Zonder haar man te vertellen dat hun zoon gestorven is. Als ze in de buurt van Elisa komt, stuurt hij zijn knecht Gechazi om te vragen hoe het gaat. Dus ook hier weer Gechazi als tussenpersoon. In eerste instantie geeft ze aan dat het goed gaat, maar eenmaal bij de profeet zelf grijpt ze zijn voeten vast. Gechazi wil de afstand in stand houden, maar Elisa geeft aan dat het goed is. Hij ziet dat ze verdriet heeft. Veelzeggend is de aanvulling die hij geeft waaruit blijkt dat de Here God niet alles aan zijn knechten bekendmaakt. Het verdriet, de boosheid, en frustratie van de vrouw zijn goed te begrijpen. In eerste instantie wordt Gechazi door de profeet gestuurd. De vrouw wil echter per se met de profeet zelf mee. Als hij dan, na een mislukte poging van Gechazi, bij de jongen komt, ziet hij dat de jongen gestorven is. Ook hier, net als in de vorige geschiedenis, wordt de deur gesloten. Het wonder vindt achter gesloten deuren plaats. Voordat Elisa maar iets doet, bidt hij tot de HEER. Hij weet zich afhankelijk van Hem! De enige die iets kan doen is God! Het wonder gebeurt en de vrouw krijgt haar zoon terug. Het doet denken aan de opwekking van het dochtertje van Jairus.

Vers voor vers

- Vs. 23 Blijkbaar waren nieuwemaan (als alleen de schaduwkant van de maan te zien is) en de sabbat geliefde momenten om een profeet te raadplegen.
- Vs. 25 De vrouw moest een reis van ongeveer 25 kilometer maken.
- Vs. 26 Op de vraag van Gechazi antwoordt de vrouw kort en krachtig: vrede. Ze wil Elisa zelf spreken.
- Vs. 28 We kunnen ons het verdriet en frustratie wel voorstellen. Daarbij komt ook de vraag naar Gods Woord, zijn belofte. Je kunt zeggen dat de kracht van Gods Woord in het geding is, juist In een tijd waarin het geding tussen Baäl en de HEER speelt. Hoe sterk is zijn Woord?
- Vs. 29 In eerste instantie stuurt Elisa zijn knecht Gechazi. Hij moet de staf van Elisa op de jongen leggen. Heeft de profeet gedacht dat dit voldoende was? Of wilde hij hiermee voorkomen dat de jongen op diezelfde dag begraven werd?
- Vs. 34 De lichaamswarmte van Elisa maakt het lichaam van de jongen weer warm. Blijkbaar is het voor Elisa een behoorlijke krachtsinspanning, want tussendoor moet hij even ophouden.
- Vs. 36 Ook hier gaat het weer via Gechazi. Hij moet de moeder roepen.
- Vs. 37 De vrouw doet niet meteen wat Elisa zegt, maar eerst laat ze een diep blijk van eerbied zien. Eerst komt de dank. Over de vader horen, lezen we verder niets. Het is aannemelijk dat In Hebrreeën 11: 35 naar deze vrouw wordt gerefereerd. De vrouw was met haar geloof een voorbeeld voor het ongehoorzame Israël. De opstanding van de jongen laat zien dat het woord van God krachtig is, dat de God van de bevrijding uit Egypte nog altijd wonderen kan doen. We zien hier ook een treffende verwijzing naar het grote wonder van Jezus' opstanding. De zoon van deze vrouw is op een gegeven moment weer gestorven. Jezus leeft tot in eeuwigheid! Hij is de ware Helper. Hij is het levende Woord van God.

Vragen

- Heb je in je eigen leven de kracht van Gods Woord ervaren? Hoe was dat?
- Hoe zou je in deze tijd als gelovige een voorbeeld kunnen zijn?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 103: 1, 5 en 9	
Lied 103a: 1 en 3	(=Gezang 15 LvdK)
Lied 103c: 1 en 3	(=Gezang 460 LvdK)
'k Stel mijn vertrouwen	Hemelhoog 338
Als je bidt, zal Hij je geven	Hemelhoog 101
Jezus, vol liefde	Opwekking 126
Heer, U kent mij als geen ander	Hemelhoog 50
Weet je dat de lente komt?	Hemelhoog 207
Door de kracht	Hemelhoog 222

Auteur: PZ

Een jongen staat op

Elisa de profeet is veel op reis.

Soms wel dagenlang!

Regelmatig reist hij door het plaatsje Sunem. Daar woont een vrouw die hem elke keer uitnodigt om bij hen te komen eten. Dat is aardig. Op een dag praat ze met haar man. Weet je, ik geloof dat Elisa een échte vriend van God is. Het is een goede man. Kunnen we misschien op het dak een extra kamer bouwen? Dan kan hij hier niet alleen eten, maar ook 's nachts bij ons slapen en goed uitrusten.

Dat deden ze! Er kwam een mooi kamertje, met een bed, een tafel met stoel en een kaars voor het licht. Elisa was er erg blij mee en vraagt aan de vrouw: 'Is er iets wat ik voor u kan doen? Iets dat u graag wilt?' De vrouw zegt: 'Het is goed zoals het is. ik heb een huis en familie, wat wil ik nog meer?'

Later hoort Elisa van zijn knecht, zijn hulp, dat de vrouw geen zoon heeft. Ze had zo graag een zoontje gekregen. Dat was niet gebeurd. Maar dat is al zo lang geleden. nu zijn ze al oud, nu kan dat niet meer.

Als Elisa dat gehoord heeft roept hij de vrouw en vertelt haar dat ze over een jaar een zoontje zal krijgen! De vrouw kan dat eigenlijk niet geloven.... U houdt me toch niet voor de gek? Want daar zou ik heel verdrietig van worden! Maar een jaar later wordt er inderdaad een jongetje geboren. Wat is ze blij!

De jongen groeit en wordt een grote knul! Hij kan zijn vader en de andere werkmannen al helpen op het land. Maar op een dag wordt hij ziek, zijn hoofd doet zo'n pijn! Zijn vader roept een knecht, die tilt hem op en brengt hem naar huis, naar zijn moeder. Dan gaat de jongen dood. Wat verdrietig...

Maar moeder heeft een plan. Ze heeft dit kind van God gekregen Hij was aan haar beloofd. Nu zal God hem vast niet weghalen. Daar gelooft ze niets van. Ze huilt niet maar legt de jongen op het bed van Elisa. Dan vraagt ze aan haar man om te zorgen dat er een ezel klaar staat, want ze moet weg. Ze gaat een bezoek brengen aan Elisa. Haar man vindt het wat vreemd dat ze zomaar naar de profeet toe gaat, Maar moeder vertelt hem niet wat er is gebeurd. 'Maak je maar geen zorgen, ik ben op tijd weer terug'

De moeder wéét dat Elisa met God kan praten en God.... Ja, die kan álles! Hij kan dus ook haar zoon weer levend maken. Dat gelooft ze!

Daarom was het niet nodig om de vader te vertellen wat er was gebeurd. God zou zorgen dat Elisa weet wat hij moet doen en dan zal alles weer goed komen. Elisa ziet haar aankomen en hoort wat er is gebeurd. Snel gaat hij met haar mee naar huis Hij loopt naar boven naar zijn kamer, naar het bed waar de jongen op ligt. De jongen is niet meer warm.

Elisa gaat helemaal boven op de jongen liggen en ademt in de mond van de jongen en. Hatsie! Hatsjo! Ha..ha... tsoe! wel 7 keer moet de jongen niezen. Hij gaat zitten en is weer helemaal gezond! De Here God heeft geluisterd en aan Elisa verteld wat hij moest doen. Wat is de moeder blij en dankbaar!

Dankuwel, Here God, dat we altijd op U mogen vertrouwen.

Auteur: JV

Volhouden, ondanks alles

Leg de Bijbel in de kring op tafel. Leg uit dat God dit boek voor ons, mensen liet schrijven met verhalen over Hem. Het bestaat uit twee delen. Het zijn verhalen van liefde, geloof en hoop. Laat zien dat er een deel is dat we het Oude Testament en een deel dat we het Nieuwe Testament noemen. Vandaag wordt een geschiedenis uit het Oude Testament verteld. Het gebeurde bijna 3000 jaar geleden in het Tienstammenrijk Israël. Let maar op...

Bijbelverhaal

Op zijn wandeltochten door het Tienstammenrijk in het noorden van Israël komt de profeet Elisa door het dorpje Sunem. Het ligt tussen heuvels in een prachtig groen landschap. Daar nodigt de vriendelijke vrouw van een rijke boer hem uit in haar huis te komen eten. Ze laat hem weten dat hij altijd welkom is als hij in de buurt komt. Vanaf die tijd komt Elisa vaker in het huis van deze gastvrije, vriendelijke mensen. Op een dag zegt de vrouw tegen haar man: 'De man die bij ons komt eten is iemand die de God van Israël kent, dat weet ik zeker. Zullen we op ons platte dak een kamer voor hem bouwen? Dan kan hij daar uitrusten tijdens zijn reizen.' Als Elisa weer in de buurt is, wordt hij verrast met de nieuwe gastenkamer die hij, zo vaak hij wil, mag gebruiken. Ze hebben de kamer voor hem ingericht met een bed, een stoel en tafel en een olielamp voor als het donker wordt. De profeet is bijzonder verrast.

Als hij weer in Sunem is, laat hij de vrouw door zijn dienaar Gechazi roepen: 'Mevrouw, hoe kunnen wij u bedanken. Kunnen wij iets voor u doen? Iets regelen bij de koning of de commandant van het leger?' De vrouw schudt haar hoofd. 'Nee meneer, ik leef hier mijn leven met mijn familie en dat is genoeg.' Ze knikt naar Elisa en loopt weer naar beneden.

Even later zegt Gechazi: 'Ik weet iets dat de vrouw graag wil. Ze heeft geen zoon en er is niemand die, als haar oude man sterft, voor de boerderij en het land kan zorgen.'

Als de vrouw bij hen komt met wat drinken, zegt Elisa tegen haar: 'Over een jaar zal er in uw huis een zoon geboren zijn. U zult als moeder voor hem zorgen.' De vrouw schrikt ervan en stottert: 'Vertel me alstublieft geen sprookjes... man van God.' Dan draait ze zich om en gaat aan het werk. Na een tijdje merkt ze, tot haar verrassing, dat ze in verwachting is en na een jaar wordt in haar huis een jongetje geboren. De moeder is heel gelukkig met haar kind. Wat de man van God haar zei, is écht waar geworden.

Als het jongetje groter is, gaat hij op een zonnige dag naar het land waar zijn vader en de maaiers aan het werk zijn. 'Papa mag ik helpen?' Als hij een poosje bezig is, grijpt hij plotseling naar zijn hoofd. 'Au! Au! Mijn hoofd, mijn hoofd!' Onmiddellijk brengt een van de werkers het kind naar zijn moeder. Die schrikt en neemt hem op schoot. Ze zorgt zo goed mogelijk voor hem. Maar aan het eind van de morgen, merkt ze dat zijn ademhaling stopt. Dikke tranen van verdriet rollen over haar wangen.

'Ach mijn lieve jongen, mijn lief kind, waarom gebeurt dit jou!', huilt ze.

Ze tilt hem voorzichtig op en draagt hem naar Elisa's kamer. Daar legt ze hem op bed en doet de deur dicht. Ze loopt naar haar man. 'Kan een van de mensen een ezel voor me halen en met mij meegaan? Ik wil vandaag naar de man van God.' 'Er is toch geen bijzondere dag of sabbat om die man nu te bezoeken?', wil hij weten. 'De vrouw schudt haar hoofd en zegt alleen: 'Maak je maar geen zorgen.' Verder legt ze hem niks uit. Ze stapt op de gezadelde ezel en rijdt met een knecht meteen weg in de richting van de berg Karmel. Daar vindt ze man die ze zoekt.

Als Elisa haar ziet komen stuurt hij Gechazi naar haar toe: 'Gaat het goed met u, uw man en uw zoon?' 'Ja hoor', zegt de vrouw en ze rijdt Gechazi snel voorbij. Ze heeft meer dan 25 kilometer gereisd en is doodmoe van verdriet. Bij de profeet stapt ze snel van de ezel af en knielt voor hem op de grond. Gechazi probeert haar weg te duwen, maar Elisa ziet verdriet in haar ogen. Hij weet niet waarom, want de HEER heeft hem hier niks over laten weten. Snikkend zit de vrouw op de grond. Ze roept gefrustreerd: 'Nooit heb ik u om een zoon gevraagd, dat weet u toch... en nu is hij van me afgepakt en is hij dood. Hoort u dat... Hij is dood!' 'Waarom? Ik begrijp het niet!' Meteen geeft Elisa zijn staf aan Gechazi. 'Hier, neem mee en ga zo snel mogelijk naar het kind. Laat je onderweg niet ophouden, maak nergens een praatje en loop zo snel je kunt naar het kind. Leg deze staf op zijn lichaam. Gechazi haast zich op weg. De moeder zegt: 'Ik wacht hier tot u met mij meegaat. Als Gechazi bij de jongen komt en Elisa's staf op het stille lichaam legt, gebeurt er niks. Als Elisa later binnenkomt doet hij de deur dicht en bidt tot de HEER: 'HEER, ontferm U over dit kind. Laat uw kracht zien in dit huis.' Hij loopt naar het bed en strekt zich over de jongen uit. Legt zijn gezicht op het gezicht van de jongen en zijn handen op die van het kind. Zo maakt hij dat stille lichaam warm met zijn eigen lichaam. Dan staat Elisa op. Even later herhaalt hij wat hij deed. Plotseling niest de jongen zeven keer. Zijn ogen gaan open en hij kijkt rond. De profeet reageert: 'Gechazi, roep onmiddellijk zijn moeder!'

Als ze door de deur binnenkomt zegt hij: 'Vrouw, hier is uw kind.'

De vrouw steekt haar handen uit en zegt: 'Dag lieverd' Dan buigt ze zich eerbiedig neer voor de voeten van de profeet, bedankt hem en draagt het kind naar beneden.

Zing ter afsluiting een couplet van een dank- of loflied.

Bijv. Op toonhoogte 'Here der heren, Koning der koningen', of 'Laat ons met elkander zingen, prijzen, loven de Heer'

Om over door te praten

- Schrijf op het bord de woorden geloof, hoop en liefde. Benoem de hoofdpersonen uit het verhaal. Bij welke persoon passen de verschillende woorden? Waarom?
- Welk woord past het best bij het hele verhaal vinden de kinderen?
- Kennen de kinderen een hoopvol verhaal uit het Nieuwe Testament dat lijkt op dit verhaal uit het Oude Testament? Welk? (de dochter van Jairo, de dode jongeman uit Naïn, Lazarus en het sterkste verhaal, Jezus' opstaan uit de dood).

Auteur: JHP

Volhouden ondanks alles

Vandaag is er weer een bijzonder verhaal van de profeet Elisa. Wat heeft deze man veel van Gods macht kunnen laten zien aan de mensen om hem heen. Terwijl Elisa door het plaatsje Sunem reist, ontmoet hij een vrouw, die hem uitnodigt voor de maaltijd. Zij en haar man zijn voorname mensen. Ze hebben genoeg om te kunnen delen. Elisa maakt dankbaar gebruik van haar gastvrijheid. Hij komt er vaker. Op dit adres wonen mensen die niet buigen voor Baäl. Het is voor hem een fijne plek om even te rusten en samen wat te eten voor hij weer verder trekt. Ze laat nog meer van haar gastvrijheid zien als ze haar man voorstelt om een kamertje voor de profeet op het huis te laten bouwen. Dan kan de profeet echt even tot rust komen. Dan kan hij wat langer blijven. Hij kan zich terugtrekken om te bidden. De man vindt het een goed voorstel. Er wordt een kamer klaargemaakt, voorzien van een bed, een stoel met een tafel en daarop een lamp. Meer is niet nodig. Een plek voor de man van God. Want dat weet deze vrouw inmiddels wel. Dat Elisa dicht bij God leeft. Ze heeft dat in de tafelgesprekken wel gemerkt. Ze heeft door hem al veel van God geleerd. En ze hoopt dat Elisa nog vaak bij hen zal komen, ze wil nog veel meer van God leren.

Het raakt Elisa, als hij bij zijn volgende bezoek ziet dat er voor hem een aparte ruimte is ingericht. Hij wil graag wat terugdoen voor deze mensen. Via zijn knecht Gechazi vraagt hij wat hij kan doen. In ruil voor alles wat de vrouw al voor hem heeft gedaan. De knecht geeft door wat Elisa gezegd heeft. De profeet komt ook weleens aan het hof. Kan hij bij de koning iets voor haar vragen? Heeft ze een verzoek? Maar de vrouw wijst dat aanbod af. Ze zegt eenvoudig: 'ik woon in het midden van mijn volk'. Daarmee bedoelt ze dat ze tevreden is met het wonen tussen het volk van God. Gechazi weet wel dat de vrouw geen zoon heeft, en dat dat een verlangen van haar hart is. De profeet belooft de vrouw dat ze over een jaar een zoon in haar armen zal vasthouden. Hij kan dat beloven omdat hij Gods gedachten kent. Met deze woorden maakt Elisa het voor haar echt moeilijk. Het is te veel om te geloven. Maar wat beloofd is, komt uit. De vrouw wordt zwanger en een jaar later wordt het beloofde kind geboren. Wat zal de vrouw blij en dankbaar zijn geweest. Hier had ze niet meer op durven hopen. Ze krijgt nog meer ontzag voor de God van Israël. En voor zijn profeet.

Er volgen fijne, blije jaren, waarin ze met alle liefde voor het kind kan zorgen. Maar dan gebeurt er op een dag iets onbegrijpelijk verdrietigs. De jongen is al wat groter en gaat bij zijn vader en de maaiers op het land kijken. Terwijl hij daar is roept hij ineens. 'Au, mijn hoofd, mijn hoofd' Een van de knechten moet de jongen bij zijn moeder brengen. De vrouw probeert het kind te troosten. De pijn te verzachten. Ze zit met het kind op schoot. Maar er is geen redding meer aan. Onder haar handen sterft de jongen. Wat een schrik! Haar lieve jongen. Wat moet ze doen? Ze kan maar één ding bedenken. Ze moet naar de man van God, die haar dit kind beloofd heeft. Ze draagt het dode lichaam naar het nieuwe kamertje en legt het kind op het bed van de profeet. Ze sluit de deur af en gaat

zo snel ze kan naar buiten en vraagt haar man om een knecht en een ezelin. Ze wil naar de man van God. Ze komt zo snel als ze kan weer terug. Dat belooft ze. Haar man kijkt er wel vreemd van op, maar hij laat haar gaan. De ezelin wordt aangespoord om flink door te lopen. Zo komt ze aan bij Elisa. Hij ziet haar al komen en stuurt zijn knecht haar tegemoet. De knecht vraagt hoe het gaat met haar en haar man. En met hun kind. De vrouw zegt alleen dat het goed gaat en probeert zo snel mogelijk bij Elisa te komen. Zodra ze bij hem aankomt, kan ze zich niet langer inhouden. Vol verdriet grijpt ze zijn voeten vast. Als Gechazi wil ingrijpen, verbiedt Elisa dat. Hij ziet haar verdriet, zonder dat God hem dat heeft bekendgemaakt. Elisa begrijpt waar het om gaat en stuurt zijn knecht met de opdracht om zijn staf op het lichaam van de jongen te leggen. Hij moet zo snel hij kan op weg naar het huis. Hij mag onderweg niemand groeten. Er mag geen tijd verloren gaan. De knecht krijgt dus Elisa's staf mee, daarbij geeft de profeet een stukje van zichzelf, maar de vrouw neemt daarmee geen genoegen. 'Ik wil dat u zelf mee-gaat', dringt ze aan. 'Ik vertrek niet zonder u'. De profeet heeft geen andere keus dan ook met de vrouw naar haar huis in Sunem te gaan.

Onderweg komt een teleurgestelde Gechazi hen alweer tegemoet. Hij heeft de staf op het lichaam van de jongen gelegd, maar de jongen is niet wakker geworden. Als ze alle drie bij het huis aankomen, zondert Elisa zich af. Hij gaat zijn kamer in. En sluit de deur. Hij weet dat alleen God het leven weer terug kan geven. Daarom is zijn eerste werk: op de knieën gaan en bidden. Ook Elisa is afhankelijk van de God van Israël. De volwassen man maakt zich klein. Hij gaat heel eenvoudig op het kind liggen. De warmte van zijn lichaam moet het koude lichaam weer warm maken. Dat lukt niet in één keer. Maar uiteindelijk niest de jongen zeven keer achter elkaar. Hij slaat zijn ogen op. Wat heerlijk dat hij de moeder weer kan laten roepen en haar haar kind terug kan geven. De vrouw valt weer op haar knieën voor de voeten van de profeet. Diep onder de indruk van het grote wonder. Ze heeft haar kind weer terug. Vol dankbaarheid neemt ze het kind op en gaat de kamer uit.

lees verder op de volgende bladzijde

Gespreksvragen

1. Mensen herinneren zich haar later als een vrouw met een groot geloof. (Zie Hebr. 11: 35a) Waar heb je in dit verhaal iets van het geloof van de vrouw gemerkt?
2. Wat de vrouw in vers 16 hoort, vindt ze heel moeilijk om te geloven. Maar de woorden komen uit. Het is een wonder van God. Ken je nog meer ouders die het ook moeilijk vonden om te geloven maar toch op een bijzondere manier een beloofde zoon van God ontvingen?
3. De profeet heeft een plek waar hij tot rust kan komen. Dat lezen we ook van Jezus. Weet je bij wie Hij graag in huis was? Ook dat huis is bijzonder gezegend. Vertel het elkaar. (lees Johannes 11: 17-27 en 42) Er is een opmerkelijke overeenkomst!
4. De vrouw vertelt niet aan haar man, waarom ze naar de profeet wil. Ze zegt niets tegen Gechazi, de knecht. Waarom kiest ze hiervoor, denk je?
5. Alweer een wonder achter een gesloten deur. Net als in het verhaal van vorige week. Waarom zou dat zijn?
6. Heb je iets uit dit verhaal geleerd? Schrijf het op en bid/dank er straks voor.

Auteur: RE